

[Aksel Larsen.]

tjeneste og meddele det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at han har misforstaaet noget af det, jeg har sagt. Jeg har ikke talt om, at de forskellige Beløb, der staar i Nationalbanken indsat af Bankerne eller af Privatpersoner eller laante Penge o. s. v., er indefrosset, og ment, at dermed var den hellige Grav vel forvaret. Jeg har talt om, at der var i og for sig ikke noget i Vejen for, at Reguleringskontoen kunde være indefrosset, enten som Helhed eller delvis, paa længere Sigt eller for en kortere Tid, og det er noget andet.

Det bekræftes i øvrigt efter min Mening af de Udtalelser, den højtærede Finansminister netop har fremsat, at det egentlig ikke er et saa brændende Spørgsmaal at faa nedskrevet Reguleringskontoen. Den højtærede Finansminister har her fremstillet det saadan, hvad rigtigt er, at det, det drejer sig om, er at faa den fornødne Kontrol med de ledige Penge, saa de ikke laver Ulykker, og det er nu, da vi har de ledige Penge, at vi skal benytte Lejligheden. Dermed er jeg saa hjertelig indforstaaet, men jeg vilde altsaa have foretrukket, at man havde inddraget de ledige Penge, endda i noget større Omfang, end det har været muligt at faa Finansministeren til at gaa med til, og saa baandlagt dem paa en særlig Konto i Nationalbanken, over hvilken der kun kunde disponeres ved Beslutning af Regering og Rigsdag.

Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen her har oplyst, at da vi i sin Tid behandlede Eengangsskatten, var der en Divergens mellem Socialdemokratiets og Kommunisternes Stilling til Anvendelsen af Eengangsskattens Provenu, idet Socialdemokratiet godt vilde gaa med til, at Provenuet automatisk blev brugt til Afbetaling paa Reguleringskontoen, medens Kommunisterne modsatte sig dette. Jeg beklager, at Socialdemokratiet dengang indtog det Standpunkt, som jeg forstaar de ikke har forladt endnu, men det er der jo nu engang ikke noget at gøre ved. Det beviser imidlertid ikke, at vort Standpunkt var urigtigt. Jeg er i hvert Fald meget glad ved, at Socialdemokratiet er enig med os i, at det, man gør her, er helt galt, og jeg henstiller endnu en Gang til de øvrige Partier saavel som til Regeringen at overveje, om man ikke i alt væsentligt burde frafalde den Tanke, Finansministeren er inde paa med sit Lovforslag.

Bertel Dahlgaard: Jeg vilde gerne have Lejlighed til at sige til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, at jeg slet ikke har brugt saa stærke Ord som f. Eks., at det ærede Medlem og hans Parti indtog en uansvarlig Holdning. Der er slet ingen Grund til at bruge saadanne Ord. Det, det drejer sig om, er, at vi har en forskellig Opfattelse paa et bestemt Punkt. Det ærede Medlem har i Dag i sine Udtalelser givet Udtryk for det, jeg sagde, nemlig at han vil gøre det lettere at slippe disse Penge løs. Derom kan der ikke være Tvivl. Naar disse Penge er afdraget paa Reguleringskontoen, er de ude af Verden, men det ærede Medlem vil have dem henstaaende paa en Konto, som i en given Situation staar til Raadighed for den siddende Regering. Over for dette har det i og for sig ringe Vægt, at det ærede Medlem nu bruger det Udtryk, at de skulde kunne anvendes eventuelt uden for det almindelige Driftsbehov. Selv om det er uden for den almindelige Drift, kan disse Penge have nøjagtig samme skadelige Virkning inflationsmæssigt i kommende Tider. Der kan ikke være Tvivl om, at inden for det Beløb, der foreløbig er tilvejebragt ad ekstraordinær Vej, vil det være rigtigt at foretage Afskrivningen definitivt, og jeg synes ogsaa, jeg har Ret i, at det ærede Medlems Anskuelse paa dette Punkt er en noget anden nu end i Fjor. Det ærede Medlem brugte ganske vist her det Udtryk, at han i Fjor ikke havde været enig i — saadan forstod jeg det — at anvende Provenuet fra Formueopgørelsen til Afskrivning paa Statens Garantforpligtelser. Det er dog ikke rigtigt. (*H. C. Hansen:* Jo, det er ogsaa sagt offentligt!). Ja, jeg ved ikke, saa udtrykker det ærede Medlem sig forskelligt til forskellige Tider, naar han udtaler sig offentligt, for i Folketingets Betænkning af 21. Juli i Fjor staar der noget helt andet. Der staar, at der er „Enighed mellem Udvalget og Finansministeren“ — det ærede Medlem — „om, at de paagældende Beløb bør staa til Raadighed med Henblik paa Statens Garantforpligtelser over for Danmarks Nationalbank vedrørende dennes Fordringer paa Tyskland.“ Det maa dog formentlig være en offentlig Udtalelse; om det ærede Medlem har udtalt noget andet ved anden Lejlighed, skal jeg ikke kunne sige.

Saa vil jeg gerne gentage, fordi jeg tror, det er vigtigt, ikke blot, at vi her i Tinget, men at Befolkningen i det hele taget gør sig det klart, at den Sanering, der foregaar ved denne Afvikling, i saa